

عنوان مقاله:

اثر بخشی واقعیت درمانی بر احساس تنهایی فرزندان طلاق شهرستان مشهد

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پژوهش (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سارا آرزومند - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی کودک و نوجوان، دانشگاه علم و هنر واحد اشکدر

سیما آرزومند - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه غیرانتفاعی شاندریز

فرنگیس دمهری - دکترای روانشناسی کودکان استثنایی دانشگاه علم و هنر واحد یزد

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی واقعیت درمانی بر احساس تنهایی فرزندان طلاق شهرستان مشهد بود. روش تحقیق از نوع نیمه آزمایشی و با استفاده از طرح پیش آزمون پس - آزمون با گروه کنترل انجام گرفته است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه فرزندان طلاق بهزستی شهر مشهد در سال 1398 بود. از میان جامعه آماری به روش نمونه گیری هدفمند و براساس نمرات پرسشنامه پرسشنامه تنهایی راسل (1995) و ملاک های ورود و خروج، 30 نفر انتخاب شد که این 30 نفر به طور تصادفی به دو گروه 15 نفره آزمایش و کنترل تقسیم شدند که گروه آزمایش 8 جلسه واقعیت درمانی را براساس برنامه درمانی گلاسر (1391) را دریافت کرد و گروه کنترل هیچ درمانی دریافت نکرد. همچنین برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل کوواریانس و برای تسریع در نتایج حاصل از نرم افزار SPSS 22 استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که واقعیت درمانی به طور معنی داری باعث کاهش احساس تنهایی فرزندان طلاق می شود. در نتیجه میتوان گفت واقعیت درمانی رویکرد مناسبی جهت کاهش احساس تنهایی فرزندان طلاق می باشد.

کلمات کلیدی:

واقعیت درمانی، احساس تنهایی، فرزندان طلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1010842>

